

MURY OBRONNE

Pozostałości murów obronnych
wybudowanych na terenie miasta
i Osiedla Katedralnego.

Czas powstania XIV - XV w.

Mury wznoszono osobno dla miasta
i osobno dla Osiedla Katedralnego.
Miejscami zachowany wątek gotycki.

Zachowane pozostałości murów znajdują
się w północnej i wschodniej części miasta
na wysokiej skarpie, która stromo opada
w stronę Zalewu Kamieńskiego.

Mury obronne były wzmocnione ośmioma Basztami. Od strony północnej trzema (Maślana, Rybacka, Miejska), od strony południowej pięcioma. Głównymi Bramami prowadzącymi do miasta były Brama Wolińska (od strony zachodniej) i Brama Katedralna (od strony wschodniej).

Wszystkie baszty miały formę cylindryczną. Ostatecznie Baszta przy Bramie Wolińskiej została zbudowana na planie czworoboku z przejazdem w przyziemiu.

Mury wykonane zostały z cegły i kamienia.
Korona muru pokryta jest
cegłą i cementem.

Prawdopodobnie pierwotna długość
murów obronnych wynosiła 1040 m

Przy Bramie Wolińskiej mury zachowane
do wysokości 2,5-3,5 m. Na wysokości Osiedla
Katedralnego do wysokości 5 m.

W 1661 roku została rozebrana
Brama Katedralna. W pierwszej
połowie XIX wieku rozebrano
kolejne bramy w celu pozyskania
materiałów budowlanych.

W latach 1918-1920 rozebrano mury
miejskie od strony wschodniej
i południowej.

Północna część murów obronnych
była wykorzystywana jako tylne
ściany dla nowej zabudowy.

